

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

2dò.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

sustinere voles, aut ut rationis compos poteris? quodd dogmata Calvinii, Lutheri, &c. de justificatione per solam fidem, eliminatione bonorum operum & humanæ libertatis, infractione votorum Deo in religione factorum, impossibilitate Dei præcepta servandi, necessitatâ cuiusvis hominis ad malum voluntate &c. sanctiora sint, quam dogmata Romano-Catholica his opposita, & à quatuor primis sæculis ab Ecclesia usque in præsens inculcata. Quæ non tantùm de divinis præceptis servandis, sed & omnigenarum virtutum culturâ, carnis & amoris proprii mortificatione, omnium terrenorum bonorum ac voluptatum contemptu, uno verbo de sublimissima hominis perfectione agunt, & nimis quàm conformia sunt exemplis ac doctrinæ Christi suorumque Apostolorum. Ut in sanctis quatuor Evangelis, Actis & Epistolis Apostolorum quâlibet ferè paginâ vides. Hæc meditabundus paulisper digere mi Domine.

æd.

Illis artibus, quibus conatus est Lutherus, Calvinus sua dogmata hominibus persuadere [avulsis scilicet à contextu textibus S. Script. additione, mutilatione eorundem, & demum interpretatione juxta suum privatum spiritum] iisdem ipsi & quivis alius potuissent recoquere antiquas hæreses Arii, Nestorii, &c. & sanè plures clariores textus in novo testamento ostendunt, quod

quòd v.g. Christus sit in consecrato pane & vino, bona requirantur opera, laudabile sit consilia amplecti Evangelica, &c. ut videre est in libro hoc tit. *Eucharistia, bona opera, &c.* quàm quòd tres sint in SS. Trinitate personæ ejusdem naturæ divinæ, sibi æquales & inter se distinctæ, filius sit genitus à Patre, Spiritus S. non genitus, sed à Patre Filioque procedens. Et verè mi Domine, nec tu nec ullus sectæ tuæ etiam acutissimus Nestorianum, Arianum ex solo scripto Dei verbo sine tradito, & Ecclesiæ autoritate errorum suorum convinces. Sicut nec solis instructus Scripturæ & spiritûs privati armis Lutheranus convincet Calvinistam & vice versâ. Ubi opposita v.g. de Eucharistia fidei habent dogmata. Maximè cum (ut titulo *Scriptura* & alibi dixi) antesignani vestri ex sola Scriptura probare non possint eam, quam à Catholicis acceperunt, legitimum & ritè versum vel transumptum continere Dei verbum, atque id sic & non aliter intelligendum esse, item hos & non illos sive ex V. sive N. testamento libros, Epistolas canonicas esse. Sed de his plus quàm satis. Interim rationem indaganti [cur Lutherus, Calvinus potiùs hæreses antiquas recoxerint de necessitatâ ad malum voluntate, impotentiâ servandi divina præcepta multò magis consilia, & perditâ per peccatum originale libertate &c. quam v.g. circa mysterium SS. Trinitatis] facile suppeditabo. Quòd scilicet non talem applausum invenissent recoctæ de sublimissimis mysteriis hæreses; atque animos pri-

mum imperitæ plebis ad omnem noxiam libertatem aspirantis, dein & aliorum in tanta & Cleri & Cœnobitarum ignorantia, imò & probrosâ vitâ occupârunt delicata hæc dogmata de eliminatione omnium bonorum operum, & justificatione ac cælo acquirendo per solam fidem & fiduciam in meritis Christi. Quibus boni aliquid velle superaddere supervacaneum, imò & Deo injuriosum sit. Sed an hæc impia & carnalibus desideriis perquam accommoda vivendi ratio illa est libertas? de qua Paulus ad Gal. 5. dicit; *In libertatem vocati estis liberati scilicet à peccatis & jugo Dæmonis. Tamen ne NB. libertatem in occasionem detis carnis, sed per caritatem spiritus servite invicem, Spiritu ambulate, & desideria NB. carnis non perficietis.* Quia hæc perficere, sive omnia iis fœcena laxare volebat Lutherus, & tot ejus vestigiis insistentes clerici ac cœnobitæ in tanta orbis inscitia & impudicitia, hinc tot eructarunt blasphemias, vota infregerunt religiosa, & sanctitatem suam collocarunt in sacrilegis mulierum amplexibus, porcinisque voluptatibus exosi rigorem, quo apud Catholicos & Religiosos per jejunia, abstinentias, corporis flagellationes, humiliatones, & injuncta à superioribus pœnitentiæ opera caro rebellans compescitur, & superbia, proprium criticium, omnisque noxia agendi ac sentiendi pro libitu libertas debellatur. Et hoc pace tuâ mi Domine tibi dictum velim. Quod licet inter vos Calvinistas (idem est de Lutheranis) multi sint viri docti in historiâ, medicinâ, juris-

jurisprudentiâ, &c. Theologicas tamen subtilitates quod attinet, fulera vestra maxima & fuerint, & etiamnum sint. Si qui ex Clero, & maximè ex religiosis ordinibus viri per annos multos in his studiis exercitati, castitatis, paupertatis & obedientiæ perpetuæ jugum exosi, stimulante superbiâ aut Venere ad castra vestra transferint. Et hinc illa est differentia inter illos, qui varias quoad dogmata Catholicorum imposturas dedocti amore salutis æternæ à vobis ad nos veniunt, & Clericos seu religiosos illos utcumque doctos, qui ad vos commeant. Quòd hi neglectis paulatim spiritualibus suis exercitationibus, ex venialibus in mortalia peccata lapsi, in omne demum vitiorum & obscœnitatum genus proruant juxta illud Pl. 49. *Odisti disciplinam, & projecisti sermones meos retrorsum, cum adulteris portionem tuam ponebas.* Isti libertatem nullam noxiam amplius sectantes, motivis solidis adducti [non enim loquor hic de deceptoribus, qui amore commodi temporalis se sinunt instrui, & professionem fidei Catholicæ non ex corde faciunt] sceleribus antea actæ vitæ ritè expiatis in gremium Ecclesiæ genuinæ Christi recepti, probam & exemplarem vitam ducant. Incidit hâc occasione mihi discursus, quem magnus quidam Princeps A catholicus & S. R. I. Elector cum Gallo Apostata Monacho habuit. Cùm is interrogaret transfugam, cur relictis Catholicis adjungere se vellet Protestantium cætui, & responsum ab eodem acciperet *propter fidem, & reponeret: Fides cujus generis*

est? Monachusque responderet, *generis fœ-*
minini. Nempè, ridendo subintulit Princeps,
 propter *genus fœmineum* venisti ad nos, apud
 quos fœmineis tibi licet frui amplexibus. In
 septentrionalibus partibus deprehendi varios
 similis farinæ socios. Senex quidam ex nostris
 multis ibidem annis Missionarius narravit mihi,
 se cuidam Apostatæ exprobrâsse continuatam
 per dies benè multos crapulam, eumque pro
 responso dedisse, quòd id facere debeat, ne
 sobrium vermis conscientiæ noctu diuque ni-
 miùm arrodât. Ecce mi Domine inquieti sunt
 à Catholica fide Apostatæ tam ratione relicti
 Catholici dogmatis, quàm vitæ violatis votis
 Deo factis sceleratæ. Quietè & solatio sunt
 pleni ad Ecclesiam Christi postliminio reduces
 omnes sive in hæresi educati, sive transfugæ, &
 genuini ex post per Dei gratiam suamque coo-
 perationem pœnitentes.

Tertiò.

DEsunt Calvino signa immediatæ suæ à Deo
 missionis ratione eminentis cujusdam san-
 ctitatis, & virtutis à Deo datæ patrândi mira-
 cula, deest nervus ad ostendendum genuinum
 Dei verbum ejusque sensum. Deest doctrinæ,
 ut infra ostendam magis, ingenuitas ac candor
 ob eliminata bona opera &c. An ergò demum
 majorem his non attentis S. Scripturæ intelli-
 gentiam à Deo infusam præ tot sanctis Ecclesiæ
 Doctoribus & Patribus, Conciliisque quatuor
 pri-